חאלא לאו בחד וקתני כי אין ס מכחישן מהימן שמע מינה: א"ר מאיר קל וחומר כו':

מאיבעיא להו מ"ם דרבנן זו ממשום דאדם

נאמז על עצמו יותר ממאה איש או דלמא

משום דאמרינן אמיגו דאי בעי אמר מזיד הייתי

פמור כי אמר גמי לא אכלתי מהימן ופמור

יומאי נפקא מינה למיפשם מינה למומאה דאי

אמרת מעמייהו דרבנן משום דאדם נאמן על

עצמו יותר ממאה איש יו ל"ש פומאה חדשה ול"ש מומאה ישנה ואי אמרת יו מעמיהון דרבנן

משום דאמר מיגו היא 🕫 פמרי ליה רבנו

מטומאה ישנה מאבל מטומאה חדשה מחייב

מ"ם מומאה ישנה מיגו דאי בעי אמר מבלתי

פטור כי אמר נמי לא נטמאתי פטור דאיכא

למימר מאי לא נממאתי דקאמר ז לא עמדתי

בטומאתי אלא טבלתי אבל טומאה חדשה

מחייב מ"ם דכי אמר גמי מבלתי מחייב

דאמרו ליה עדים השתא נממאת יוו מאי ת"ש

אמר לו עד אחד נממאת והוא אומר לא י

נטמאתי פטור יכול אפילו שנים א"ר מאיר

ק"ו אם הְביאוהו שנים יי למיתה חמורה לא

יביאוהו לידי קרבן הקל וחכ"א אדם נאמן על

עצמו יותר ממאה איש ש"מ מעמייהו דרבנן

, משום יו דאמרי אדם נאמן על עצמו יותר

ממאה איש א"ר אמי לעולם (כ) מו מעמא דרבנן

במשום דאמרינן מיגו והכי קתני מתוך שאם

רצה לומר לא ייז עמדתי במומאתי פמור הילכך

אדם נאמן על עצמו יותר ממאה איש ייו אי

הכי היינו חלב מהו דתימא (a) אכלתי חלב

קמתריץ דבוריה לא אכלתי שוגג אלא מזיד

אבל נממאת והוא אומר לא נממאתי אימא

לא קמתריץ דבוריה יו קמ"ל הכא נמי לא

עמדתי בטומאתי י₪ אבל טבלתי ת"ש יוהתודה

מודה יי בדברים חייב אין מודה בדברים

פמור א"ל עד אחד נממאת והוא אומר לא

נממאתי פמור יכול אפילו שנים יש מכחישין

א"ר מאיר אם הביאוהו שנים לידי מיתה חמורה לא יביאוהו לידי קרבן הקל ר' יהודה אומר נאמן אדם על עצמו יותר ממאה איש אומר נאמן אדם על עצמו יותר ממאה איש אומודים חכמים לר"י בחלבין יובביאת מקדש אבל במומאה לא מודו לי' במאי עסקינן אילימא

מ א מיי' פ"ג מהל' שגגות הלכה א: י ב ג מיי שם פי״א הלכה ח:

תורה אור השלם 1. והיה כי יאשם לאחת מאלה

1. וְהָיָה כִּי יֶאְשֵּׁם אָבּר. וְהִתְּוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עְלֶיהָ: ויקרא ה ה הגהות מהר"י

לברא לברא תופ' ד"ה או דילמא כו' כלאמר חייבי מטאות אין ממשכנין אותן. נ"ב עי' בחום' ר"ה ו' ע"א ד"ה יקריב:

שימה מקובצת

שיבור בתקוברת מקוברת בזרה. ולא שיודיעודה וינו כי נמי אין מכחישו אלי או היינו כי נמי אין מכחישו אלי או מרונה מי אומר אני יודע. חוסי אחדות: אומר אין מכחישו מחימן: מן ניי בחדושין: מן שום דארו באמן על עצמו במירי ודכמרה. תוני אחדות: מן עיי בחדושין: ון איש אחדות: מן עיי בחדושין: ון אי אחד נאמן על א שנא: ון ווא אמרת צעמו ולא שנא: ון ווא אמרת אמון על א שנא: ון ווא אמרת אומן על א שנא: וון ווא אמרת אומן שנייינוני ביינוני ביינו עצמו ולא שנא: זן ואי אמרת טעמייהו דרבנן: זן האי אמרת טו עימייהו דרבנן: זן היא טעמייהו ניס זן יוי עו מייה חמורה אות ל' נמחק: עו משום דאדם נאמן תיבת דאמרי נמחק: דרבנן משום דאמרי עו משום דאמרי נו משום דאמרינן מיגו דרבנן משום דאמרינן מיגו המיגוי והכי התרמוני בית משום האו דרבלי החמוניות בית משום שו או משום ביתו ביתו החמוניים. קתני: עו) עו׳ בחדושין: קתני: עו טיי לאיי ה״נ: יון דיבוריה. ס״י לאיי ה״נ: יון בטומאתי אלא טבלתי תיבת יון דיבורית. ס"י לאיי חיצו:
יון דיבורית. ס"י לאיי חיצו:
יון בטומאתי אלא טבלה תיכת
אבל נמחק: יון שנים ומכחישן
א"ר מאיר ק"ו אם: 0 ע"
לא נטמאתי: 20 מזיד הייתי
לא נטמאתי: 20 מזיד הייתי
מקדש הווא אומר דבעיי. 20 מזיד הייתי
פטור דארם נאמן ע"י עצטו:
פטור דארם נאמן ע"י עצטו:
למקדש מאה וובראת מקדש בגון
נכנסתי אחמרו לו נטמאת ונכנסת
למקדש מא ווהא אמה ודאי
למקדש מא ודאי מא בחדושין: 30 מזיד טומאה ישנה
נכנסתי אן לא נטמאתי: 30 ע"
נטמאתי בטומאה חדשה דליכא
נטמאתי בטומאה חדשה דליכא
מודו: 30 מידי נומאל בטומאה שוגג לא
נסמארי שוגג לא
נסמארי שוגג לא
נסמארי שוגג לא
נסמארי ארבי בוומאה חדשה הליכא
מחדשה: 30 מידי למקב בוומאה מדוד ליה
מחדשה: 30 מגוף תהחייבת
מחדשה; 40 בוומאה וכי אדר
מי נמחק: 40 בטומאה מ' (מחק: מק בטומאה וכי הדר תיבת ואי נמחק: (גן בטומאה שטבלתי ולא קא מכוין: (גן תיבת לא נמחק: (דן להו ומנגיעה דליכא קרבן לא מכחיש להו ובאיטורא קמא קאי מיהא ובאיטורא קמא קאי מיהא . בטומאת מגע ומש"ה אין נאמן בטומא' הס"ד: (מ) מקדש ס"א רק נגע בטהרות לא מודו ליה: לון עי׳ בחדושין: לון מזיד הייתי טן כי בוווים וי טן פור רש"י (תיבת אני נמחק) וכן פי' רש"י בפ"ק דב"מ: (ח) כדאמרי' בפ' האיש מקדש גבי הבא ותיבת ביק דב"א נו כואמיי בני קר ביא נרוצת ההיא מנחק: (שק היבות ודהיא לו היש ליש: מן אתיבת ודהביא לו היש קו, את היבות ודהיא לו היש קו, את היבות ודהיא לו היש קו, את היבות ודהים היש ליה נרשם קו, מון אות מן מון היש מון מון היש מון מון היש מון מון היש מון מון היש שאין וורספת בלשון, הרא"ש שאין וורספת בלשון, הרא"ש ביש למוא והמעריא מתוניתן מון עי בחדרשין מון בחלביע מתרין לאו כל כמיניה. תוס' כת"י: דבריו היכא דמכחיש בפירוש בפירוש מון ברביות מקדש מודו תיבת מון עי בחדרשין מון בחלבים המחק ובביאת מקדש מודו תיבת מון עי בחדרשין מון בחלבים המחק דבריה מון אם בוו האיש המחק בוו המחק בטומאה לא: מן דבריה מקר אל א אכלתי בטומאה לא: מן דיבור אל א אכלתי בטומאה לא: מן דיבור אל מון ביבור מינו מון נומחק:

אלא לאו בחד לוז וקתני כי אין מכחיש מהימן ש"מ. אכל אי מכחיש לא מהימן ור"ל ע"כ שאמר איני יודע דאי אמר בהדיא לא אכלתי פשיטא דפטור דעד אחד אינו קם רק לשבועה כדפרישית במתניתין: או דלמא מעמייהו דרבנן משום מיגו דאי בעי אמו מזיד הייתי ובו'. משמע לפוס ריהטא

שהוא נאמן מטעם מיגו שיכול לומר מזיד (אני) לו הייתי וקשה שהרי מיגו במקום עדים הוא דיש עדים שאכל והוא אמר לא אכלתי וא״כ יי מהימנא ליה במקום עדים מכח מיגו ואמרינן בב"מ (דף פא:) מיגו במקום עדים לא אמרינן גבי ההיא דלא תיזיל באורחא דנהר פקוד זיל באורחא דנרש ותו אין זה מיגו דלא משוי איניש נפשיה רשיעא כדאמרינן לח (קדושין דף נ.) גבי ההיא הבא מן החלון והביא לו מן הדלוסקמא ליו (והביא לו) אע"פ שאומ בעל הבית לא היה בלבי מזה אלא מזה בעל הבית כו׳ דדברים שבלב אינן לברים מו והתם מוכח ליה ופריך ודלמא למיפטר נפשיה מקרבן קאמר ומשני דא"כ הוה אמר מזיד הייתי ופריך והא לא משוי איניש נפשיה מא רשיעא לכך יש לומר דהא דנאמן הכא (כ) דמיתריץ דיבוריה דאיכא למימר הא דאמר לא אכלתי רוצה לומר לא אכלתי שוגג אלא מזיד והכי פירושא מיגו דאי בעי אמר מזיד הייתי פטור השתא נמי מה שאמר לא אכלתי כך רצה לומר והכי מתרלינן מילתיה דבהכי היה דעתו ואף על גב דלא משוי איניש נפשיה רשיעא כדאמר (סנהדרין דף ט:) גבי פלוני רבעני דאינו נאמן משום דאין אדם משים עלמו רשע היינו ליפסל נפשיה לא מהימן אבל אי אמר מזיד אכלתי חלב מהימן מכו חי דאומר מתכוין לטובה שאינו רוצה להביא חולין בעזרה וא"ת ונישייליה אם היה דעתו לכך מש ויש לומר דאפי׳ הדר אמר הכי לא אכלמי שוגג אלא מזיד כיון שלא אמר כך באותה שעה מחייב ר"מ והכי איתא בתורת כהנים אומר ר' מאיר אם בתחלה אומר מזיד הייתי שומעיו לו אבל אם היה דן עמהם כל היום מה שאומר לא אכלתי ולא אמר יותר ואפילו אומר אח"כ לא אכלתי שוגג אלא מזיד חייב וא"ת היאך מחייב ר' מאיר והאמר לא אכלתי ובע"כ לא יביא חטאת כדאמר ב"ק (דף מ.) א] חייבי חטאות אין ממשכנין אותן וי"ל שׁ דהמם מיירי כשאמר דלא ניחא ליה בכפרה אבל האי ניחא ליה בכפרה אלא שהוא סבור להיות

פטור ממשכנין אותו: נפקא מינה דשומאה. וה"נ מלי למימר נפקא מינה היכא שאמר לא אכלמי לא שוגג ולא מזיד: מה ומודים חכמים דר' הודה בחלבין ובביאת מקדש אבל במומאה לא מודו רפמור. רש"י

במומאה

פירש שתי לשונות מוז ור"י פירש שיטה אחרת ומודים חכמים לר' יהודה כו' אבל בטומאה לא מודו ליה כמו נטמאת והוא אמר לא נטמאתי ומפרש הש"ם במאי אילימא בטומאה ישנה מ"ש הכא ומ"ש הכא אלא שמע מינה ישם סבמנה חיימותו בסומתה שנים מי שיטבו ומי שישבה חומו ממע מיינה בטומאה חדשה ומשום הכי לא מודו דלא שייך מיגו וטעמייהו דרבנן משום מיגו ודווקא בחלבים מו ובעריות מודו משום דשייך מיגו אבל בטומאה לא מודו דלא שייך מיגו אבל לר׳ יהודה דטעמא משום אדם נאמן על כו' פטר הכא והכא ומיפשט בעיא דטעמייהו דרבנן דפליגי עליה דר"מ הוי מטעם מח מחרץ דיבוריה כדמשמע הכא ואי רבנן דר"מ היינו רבי יהודה טעמיה משום דחדם נחמן על עלמו ודחי רבינח לעולם

אדם נאמן על עלמו. בדברים שיש בהם כפרה לא מימנע לאיתויי חטאת להתכפר נגד קונו: מיגו דאי בעי כו'. אם היה רולה לשקר יכול לותר מזיד הייתי ותה שאתרתי לא אכלמי לא אכלמי שוגג אלא מזיד: לעומאה. כגון אמרו לו נטמאת ומיד באת למקדש כאו: טומאה ישנה. אתמול

נטמחת והיום נכנסת: טומחה חדשה. ליכא משום מיגו דטבלתי ליכא למימר דהאמרו לו בשעת טומאה נכנסת ואי כמי טבלת לא העריב שמשך וטבול יום הנכנס למקדש בשוגג חייב חטאת כדאמר במנחות בהקומן רבה (דף כו:) מחוסר כיפורים שנכנס למקדש חייב מטאת ואין לריך לומר טבול יום וליכא למימר נמי (ד) מזיד כם דבעי׳ דליתרץ דיבוריה ואי הוה אמר להו לא נכנסתי הוה מתרך דיבוריה לא נכנסתי שוגג אלא מזיד אבל כיון דאמר להו לא נטמאתי כי אמר נמי לא נטמאתי שוגג אלא מזיד לא מיפטר מקרבן דטומאה לא איכפת לן אי שוגג אי מזיד ים הוה דביאת מקדש הואי שוגג: ובאת למקדש: נטמחת. כדאמר לקמן והתודה מודה בדבר חייב שאינו מודה בדבר פטור: לעולם טעמייהו דרבנן משום מיגו. ובטומחה ישנה הוא דפליגי. והכי קתני גרסינן: א"ה. (ו) גבי טומאה בהא פליגי דר' מאיר לים ליה מיגו ורבנו אים להו מיגו היינו חלב דמתני' ותרתי למה לי: אכלם חלב. אית להו לרבנן מיגו משום דמתרין דיבוריה כו' אבל טומאה דליכא למימר לא נטמאתי שוגג אלא מויד אימא לא מיתרין דיבוריה קמ"ל דמיתרין בגוונא אחריתי לא עמדתי בטומאתי והמודה. אשר חטא עליה גבי טומאת מקדש כתיב בויקרא: מודים חכמים יהודה. ופליגי אדר"מ בחלבין כגון אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי ובביאת מקדש אמרו לו נכנסת למקדש טמא והוא אומר לא נכנסתי כים: אבל בטומאה. כהו כגון היכא דאמר לא נטמאתי לא מודו ליה ולא סבירא להו דפטור יון. אלמא טעמייהו דרבנו משום מיגו דמיחרין דיבוריה כגון לא עשיחי שוגג אלא מזיד יש אבל גבי לא נטמאתי דליכא למימר לא נטמאתי שלא מודו לר' יהודה ואיפשיט בעיין דטעמא משום מיגו (ו) ותו לא מידי יח: ד)וקפריך הש"ס **במאי.** טומאה עסקינן דליכא מיגו אי בטומאה ישנה האיכא מיגו ואמאי לא מודו ליה בישנה: היאמר רבינא לעולם יש . איכא ישנה דלית בה מיגו וכגון דאמרו לו נטמאת

אתמול ואכלת היום קדשים דהיינו טומאת הגוף ש ומתחייבת חטאת והוא

אומר לא נטמאמי ואכחשינהו בין באכילה בין בנגיעה דלא אכל ולא נגע קדשים בטומאה ^{אז} ואי הדר ואמר השתא לא נטמאמי דקא אמינא לא

קרב ב במומחה (ה) לם לא קמכוין אלא למיפטר מקרבן לים (לא) ומאכילה דאית בה קרבן מכחים להו ליז מנגיעה לא מכחים להו ואימכחם

דיבוריה קמא בטומאת מגע: יול"א מודים חלמים לר"י בחלבין ובניאם מקדש. דשייך בהו קרבן אבל בטומאה גרידתא בלא ביאת מקדש (הו דליכא קרבן לא מודו ליה (ט): "ו בטומאה. ונגע בטהרות:

ובמחי עסקינן חי בעומחה ישנה כו'. חלח מדפסיק ותני דלח

מודו ליה בשום טומחה שמע מינה טעמח לחו משום מיגו דהח

א) ע' בבה", ב' (מנחות נו) [קרושין סה:, ג' [[ל נטתאתי שוג אלא מויד רש"ש], ד' ע' בבה"ויהיעב, א) בשיך (ע"ק,) ע' במילופי גירסאות עוד ג'י דערו ה, ') [מכל] המען הל"א], א) האימן המען הל"א], א) האימן המער מועי א) האימון האימן המיאן, ימ וכו' וקל"ע], ות פו: ד"ה ר"

הגהות הב"ח

(ħ) גמ' מינו היא כי פטרי ליה רבק: (ב) שם לעולם טעמייהו דרבנן: (ג) שם מהו דמימא לא אכלתי חלב: (ד) שם והתודה רנקן: (3) שם לעולם טעמייהרו לדכנקן: (3) שם מולם טעמייהרו לדכנקן: (3) שם המו דמימל לא מתד בדבר מיד אינו מדה מתדם בדבר מעוד: (6) "" ד" ד" מיד מו בדבר מעוד: (6) "" ד" בעיד להרריץ מומלה מדשה וכו׳ וליכל לממת בדבר למקד שפטור בדהבר לא נטמאתי שרב למקד שפטור בדאמר אלא מזירד בטמאתי ובאתי ביד בדבר לקמן והתודה מזדה בדבר לקמן והתודה מזדה בדבר בבכסרי הוה ממתיץ דעוריה (5) משירנו מודה בדבר ביד יהו האמר להו לא מיד היה אמר להו לא מיד היה להו לא מיד להי לא מיד להו לא מיד להי לא מיד לבי להי לא מיד לבי מין לה מיד להי לא בי מיד להי מולה בי מוך להי לא מדי כון להי מוד להי מוד להי בעוד מוד להי מוד להי בעוד מוד להי מוד להי בעוד להיי מיד להי מוד להי בעיד להיי בעוד להיי להי בעוד להיי להי בעוד להיי להי בעוד להיי להי בעוד להיי להיי בעוד להיי להיי בעוד הליי בעוד להיי בתי בת היי בלה להיי בי בת היי בלה להיי בת היי אורה ליינור להיי בתי הר היי להיי בת היי בתוחבות הר היי בת היי ובמאי עסקינן וכו' דאיכא קרבן איכא למימר הכי אבל בטומאה: (י) תום' ד"ה או דילמא וכו' וא"כ לא מהימנא ליה מקום עדים מכם מגו ליה מקום עדים מכם מגו דאמרינן וכוי גני הסיל דהבא: (כ) בא"ד דנלמן הכל משום דמיתרין: (1) ד"ח ומודים וכוי דמיפילו לרבי יהודה לא וכוי:

רבינו גרשום

ברנו גרשום

נומאת מקרש וקרשיו: יולדת

ממודע מכיאין בדלות ונשירות

דהכי אשכחן בהו. שמיעת קול

נוכי מביא אף בדלי דלות. חיינו

שעירת האיפר ברכיי בהן,

מצורע מביא בדלית דלות. חיינו

מצורע מביא בדלית בהיינו

מצורע מביא בדלות: דאירך

ברייתא לאו דוקא ווהייא ברייתא

לי ר מצורע מביא בדלות דמביא

ב' פריין כשהוא בדלות דמביא

ב' פריין כשהוא ביווי מצורת מביא בדלות דמביא

ב' פריין כשהוא מצורת זומו עומרת ב' מבייתין כשהוא מצורת זומו עומרת מביא בי פרוזן כשהוא עני חחות כ כבשים, והגך שתי ציפרין חיות טהורות דקא מייתי נמי עשיר הנהו לאו לכפרה אתו אלא לגרום לו טהרה: יולדת מביאה אחת תחת אחת. בעניותה ומאי היא פרידה דעוף תחת כבש דבעשירותה מביאה כבש לעולה ובן יונה או תור לחטאת. ואם ובן יונה או תור לחטאת. ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תורים או שני בני יונה אחד לעולה ראחד לחטאת. ומצורע לעולה ראחד לחטאת. ומצורע שתי אבר 'פ בירוין ותחת ב' כבשים שתרכיא בישושוניתו אחד לשונירם מביא בי פרידין תחת הי כבשים שמביא בשירות אחד לעולה שמביא בשירות אחד לעולה האחד להטאת וכבש אחד בלבד ונעלה האשם: שמיעה קול זכו להטא וכבש החביב בהי מדאמה מביאה מיעה שלים בקום הבי בשל הקדש לאשם היותר בשל שלים בשל הקדש לאשם היינו של שהיותר בבש בן שנה בסלע ורבעיותה מביאה ביולדת תביא כבש בן שנה בסלע ורבעיותה מביאה ביולדת תביא כבש בן שנת בסלע ורבעיותה מביאה עותו בהיע של שחד על שחד על שהי ביונו דעמד בו קן אשה אחת (וכל קן דעלמא) זהו י"ו בסלע דסלע הוי ד' דינרין. הכי נמי חס רחמנא עליה דדלי דלות עשירית